

On zůstal sám

Petr Spálený

Je temná noc a hvězdy nezdají se tak nejasné
Právě přešly potok Cedron, jeho srdce jeví se bolestné
Vzal si jen tři nejvěrnější, že by se snad bál
Ještě nedávno on všemi uznávaný král
Nechce být sám

Nahoře tam v úzkosti a horečce padá na tvář svou
Prosí, ale potom přijímá jen tu těžkou chvíli nezbytnou
Rukou utírá si z tváře pot krvavý
Ty tři vedle klidně spí, už nic je nebaví
Zůstal sám

Vidí, jak se k němu blíží olivovým hájem divná zář
Tak se přece domluvili, je to se svou bandou zrádný lhář
Na to, že ho chtějí spoutat, už nic neříká
Taky poslední z těch věrných nejraději utíká
Zůstal sám

Probouzí ho chladné ráno, slyší i jak kohout kokrhá
Už se za něj stydí i ten, co mu včera věrnost sliboval
Když ho vedou na nádvoří, tak ten stejný lid
Co mu tehdy vzdával poctu, chce ho teď zabít
Zůstal sám

Zmučený a zubožený upotácí se hlučnou ulicí
Vprostřed davu tam stojí krásná žena tiše plačící
Jejich oči se jen střetly, nemůže však k ní
Chtěl by teď být aspoň chvíli v Nazaretu s ní
Zůstal sám

Jak bezmocně tam visí jeho ruce, nohy k dřevu přibité
Upřeny jsou vzhůru k nebi jeho oči krví podlité
V žalu volá k svému otci, proč ho opouští
Těm pak dole, dřív než skoná, z lásky odpouští
On zůstal sám